

Mossèn Bramit Morera: «La temàtica fúnebre és un vehicle per parlar del que ens interessa»

Parlem amb Mossèn Bramit Morera sobre el nou disc que ha signat amb la banda Els Morts: 'Cadàvers exquisits'

Mossèn Bramit Morera | Juan Miguel Morales

Mossèn Bramit Morera i la seva inseparable banda, **Els Morts**, fa 10 anys que executen malsons en forma de cançons. El sextet nascut entre Oliva i Barcelona presenta el seu quart treball, *Cadàvers exquisits* (Family Spree Records, 2023), un recull de rock'n'roll i horror a base d'històries de por, llegendes de segles passats i assassins de tota mena. Avui, **Bramit i els Morts** presentaran aquest recull de cançons mortuòries al Diobar de Barcelona a partir de les 21 h.

Qui és en realitat Mossèn Bramit?

Soc un no-mort nascut a Oliva cap al 1320. Com és imaginable, en estos set segles de la més refinada maldat li he pegat a tot: poesia trobadoresca, saqueig i pirateria mediterrània, alquímia i nigromància, gestes cavalleresques, lletres de batalla, palaus, presons, barricades, corals, cucs de seda, maçoneria, valencianisme, conspiracions revolucionàries, universitats populars, experiments amb drogues i cadàvers, recitals poètics, espiritisme i -finalment i a molt avançada edat- rock'n'roll.

Quina relació tens amb l'Església ?

M.B: No he format mai part de l'estament eclesiàstic, com molta gent es pensa. El tractament de Mossèn el rebien els cavallers valencians de la primera època, com els amics Ausiàs March i Joanot Martorell.

El disc 'Cadàvers exquisits' resumeix la vostra trajectòria?

És un recull de temes que ja fa anys que toquem i que calia enregistrar. És una fita alliberadora, més que no un resum, per rematar tot un seguit de noves cançons en les quals ja estem treballant.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=mKeQQZQ4V1Y>

En els vostres discos sempre feu referència a esdeveniments tràgics de la història més fosca. Què hi aporteu en aquest cas?

Hi ha dues cançons basades en fets històrics que vaig presenciar. Una és "Margalida", que va sobre Margarida Borràs, la primera víctima documentada de la transfòbia, executada a València en juliol de 1460. I l'altra, "Rei Arlot", que recrea la història de l'últim posseïdor del càrrec administratiu al qual es confiava la gestió del bordell públic de la Ciutat de València. En la lletra les prostitutes prenen consciència de l'explotació a què estan sotmeses i s'organitzen per matar-lo.

"Swing dels morts" i "FMI, Fons Mortuori Internacional" són dues de les cançons més polítiques del repertori. Els títols ja donen pistes del que l'oient hi podrà trobar?

Per això hi són, no? De tota manera, per a nosaltres la temàtica fúnebre és un vehicle per parlar d'assumptes que ens interessin i travessen. De fet, cada volta deixem entrar més clarament la política actual en les cançons. "Swing dels morts" diu que, si no ens organitzem i acabem amb el capitalisme, l'única manera digna i decorosa d'existir que ens quedarà serà estar mort. I d'altra banda, "FMI" fa referència a les receptes neoliberalistes que s'apliquen per mantindre viva la bèstia i a l'holocaust racista i silenciós que està tenint lloc a la Mediterrània amb l'extermini de persones refugiades abandonades a la mar.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=K28i4mO04Nw>

"És bruixa" i "No tinguis por de la foscor" són dues cançons ben contraposades. Quin és el missatge que amaguen?

La cançó "És bruixa" conta la típica història d'assetjament, abús de poder i violència masclista duta a l'edat mitjana. Per contra, el cas de "No tinguis por de la foscor" és una cançó d'amor tendre, el moment més lluminós d'este disc de tenebra.

Els referents semblen evidents, del teatre de Screaming Lord Sutch al rock'n'roll de The Cramps, o la literatura d'Edgar Allan Poe pel contingut de les cançons. Encara us inspiren?

Crec que **Screaming Lord Sutch** ha quedat com a referència fundacional. Al principi ens va inspirar la seva indumentària, el nom del grup i les primeres versions. Després, a poc a poc ens hem anat desencotillant, i en eixe procés de ruptura de les pròpies normes, la influència de **The Cramps** ha anat guanyant pes, sobretot pel que fa als concerts en directe.

Quines són les darreres incorporacions al vostre imaginari?

La dionisiaca, apunkarrada i sensualment provocadora presència escènica de **Lux Interior**, així com el seu tractament lleument humorístic de perversions, psicopaties i elements de la cultura popular ens inspirava abans de formar la banda i encara ho continua fent ara. Però també Allan Poe, perquè és una manera de reivindicar la narrativa. Ens agraden les cançons que contenen històries.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=a7_i2tZzSRw

Sempre recordeu aquests referents incloent versions i adaptacions. A 'Cadàvers exquisits' a quins grups refeu homenatge?

A **The Sonics, Flamin' Groovies, The Fuzztones, The Kingsmen...** Dic més noms que versions, però el rock'n'roll és una tradició molt densa i està tot entremesclat de capes i sediments! Versions de versions, fragments ajuntats i reconstituïts, monstres de Frankenstein electrocutats, cadàvers exquisits... Cadascú duu les seues filies individuals i les amolla a l'olla. M'agrada referir-me a adaptacions perquè definix millor el que fem, en alguns casos per la deformació a què les

sotmetem. Però en qualsevol cas, a més de dur-les al nostre camp, només el fet d'interpretar-les en valencià ja és fer-les noves.

La posada a escena de por i horror forma part d'un akelarre, una 'performance' i un ritual de rock'n'roll. Sempre és diferent?

Molt ben definit! L'esforç no el posem en ser diferents, sinó en què no se'n vagen de mare amb tant d'atrezzo com hem arribat a dur: foc, fum, confeti, ossos, cartells, bastons, altaveus i sobreindumentària. Tot i això, sovint hi ha concerts diürns amb xicalla i ens esforcem per modular el missatge i que també arribe al públic infantil sense ferir-lo ni escandalitzar-lo. A més, també solem fer referència a llegendes de personatges o fets misteriosos del lloc on toquem.